

Alermindste, som kan begrunde nogen Anke. Jeg skulde mene, at man i og for sig ikke kan forlange af en Mand, at han skal vedblive at sidde som konstitueret i et Embede, naar han efter sin Anciennitet og Dygtighed er værdig til fast Ansættelse, og jeg skulde mene, at det ikke vilde være passende af Ministeren at negte at indstille til Hans Majestæt Kongen den Mand, som i og for sig var den meest kvalificerede til det Embede, han søgte, fordi man i og for sig onskede, at han skulde vedblive at være konstitueret i et andet Embede. Skal det kaldes en besynderlig Udfærd fra Embedsmandens og Ministerens Side, saa veed jeg virkelig ikke, hvad der er naturligt.

Berg: Det er med Hensyn til dette specielle Spørgsmaal, jeg gjerne vilde sige et Par Ord. Jeg har ogsaa haft Betænkelighed ved at gaa ind paa det Forslag, der er stillet fra Ministerens Side om fast Ansættelse af denne Embedsmand; men da dog Antallet af pensionsberettigede Embedsmænd ikke derved forøges udover, hvad man har tilkænt den vedkommende Egn efter den nu bestaaende Lovgivning, har jeg ikke troet, at det var rigtigt, navnlig ligeoverfor en Embedsmand, for hvem der taler saa gode Grunde for denne Smødefommen, at modsætte mig dette Forslag fra Ministerens Side. Derimod tror jeg, at der kunde være Noget i — uden at omtale de Embedsmænd, som det nærmest vedkommer — at søge af Hensyn til Befolkningen at faae foretaget en saadan Ordning, som er antydet af det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgfreds (Winther), nemlig en saadan, at Rolding Herred blev oprettet i den Udstrækning, som ved Loven er bestemt, og tilbent en af disse Embedsmænd, og da sandsynligvis den Embedsmand, som der her nu nærmest er Tale om, og at da den anden Embedsmand faar Indtægten af Sportlerne, men kun blev fri for Forretningerne i de vedkommende Sogne Nord og Vest for Rolding, som Embedsmanden i Thystrup Herred ikke allerede har faaet. Statskassen vil ikke lide nogen Ulempe ved denne Ordning fremfor ved den, der her er

foreslaaet, thi Loven bestemmer en Lønning af 2,600 Rd. for Embedsmanden i Rolding Herred, og her er det bestemt at give den nuværende 2,500 Rd. Det er altsaa kun 100 Rd. mere, han skal have for at bestyre hele Herredet, end for den Del af Herredet, som han har haft siden den 1ste Oktober iaar, og jeg tror, at Befolkningens Interesser ville være bedre varetagne ved en saadan Ordning end ved at blive ved det Gamle, idet Jurisdiktionen strækker sig, saavidt mig bekjendt, fra Ost til Vest i c. 7 Miles Afstand, og Lovgivningsmagten har naturligtvis haft den Hensigt med at vedtage Loven for 5 Aar siden, nemlig i Aaret 1866, at gjøre Jurisdiktionsforholdene heldigere og gjøre de Formaal lettere at opfylde, som Retsbetjenten skal opfylde for Befolkningen. Men selv om det ikke kunde findes rigtigt, og selv om man ikke kunde komme overens med vedkommende Embedsmand, om en saadan Ordning — jeg antager ikke, at det allerede er forsøgt — tør jeg dog antage: det for givet, at Justitsministeren ikke ansætter den Mand, hvem han her søger om Tilladelse til at give Ansættelse, uden at det bliver ham paalagt i sin Tid at overtage Bestyrelsen over hele Rolding Herred med den i Loven bestemte Lønning (Justitsministeren: Det er en Selvfølge). Naar det ikke bliver udtrykkelig bestemt, saa kan det let komme til at ligge saaledes for os: Han har 2,500 Rd. for at bestyre en halv eller tre Sjerdedele af Herredet. Det er ubilligt, at han kun skal have 100 Rd. mere for at bestyre hele Embedet. Er det derimod udtrykkelig fastsat, saa kan det ikke gøres gjældende. Vi vide vel, at han efter de almindelige Bestemmelser i Lønningsloven skal gjøre det, men vi vide jo ogsaa meget godt, hvorledes Billighedshensyn gjøres gjældende overfor os ved forskellige Leiligheder med Tilfidesættelse af de positive Lovbestemmelser.

Justitsministeren: Det ærede Medlem kan være fuldkommen beroliget i den Henseende, at naar Rolding Herred kommer i Orden, kan der aldrig blive Tale om en anden Gage end den i Lovgivningen bestemte. Med Hensyn til det andet Spørgsmaal, som det